

Тежко тогава на оня кукурузъ, кждѣто влѣзатъ бореуцитѣ! Ще го насвалятъ долу и нѣма да оставятъ нито единъ кучанъ. Ето защо тѣ сж врѣдни животни. Язовецътъ живѣе до 20 години, нѣкога и по-вече.

Много дѣца обичатъ да крадатъ грозде, но и язовецътъ не лъже. Голѣмъ крадецъ е той, дяволъ да го вземе. Само едно: пустия пждаръ да не е. Таманъ се снишилъ до лозата, зазобалъ онова сладко грозде — и ето ти пждаря съ дългата пушка — транъ! изгърмява. Присѣда му клетия и грозде, и всичко. Ама знаятъ какво да правятъ тѣ, не сж глупави язовцитѣ: носятъ си гроздето въ дупкитѣ и тамъ спокойно си го ядатъ, зрънце по зрънце. Пъкъ да видишъ, колко умно крадатъ, ще се почувдишъ! Тръгнатъ 3—4 язовеца за грозде, и като влѣзатъ въ лозето, единиятъ легне на гърба си, па си дигне и четиритѣ крака нагорѣ и става като талига. Другитѣ кжсатъ гроздето и турятъ въ талигата. Като натрупатъ тѣй доста гроздове, повличатъ легналиятъ язовецъ къмъ дупката и тамъ мирно и тихо ядатъ на готово чуждото грозде. А колко е страхливъ клетника — не питай. Бѣга като попаренъ отъ човѣка. Като се намѣри на тѣсно, поозжби се, поозжби, но не се спуща да хапе като глигана. Въ краенъ случай, може да охапе човѣка, но нищо: раната скоро зарасва.

Гледатъ го такъвъ грозенъ, ама пакъ не го оставятъ на мира. Гонятъ го заради кожата му, отъ която правятъ ловджийски чанти, или пъкъ оскубватъ козината и правятъ отъ нея четки за рисуване. И мастъта му влиза въ работа: тя се продава по аптекиѣ за цѣръ. Който я купи, мисли я, че е свинска мастъ, а пъкъ аптекаря се смѣе, защото знае, че е чиста мастъ отъ язовецъ.